

Soykırım, ekokırım, cinskırırma karşı yaşasın dayanışma ve mücadelelerimiz!

Her yıl olduğu gibi bir haftaya yayılan 8 Mart Dünya Kadınlar Günü etkinliklerinde kadınların isyanı ve öfkesi sokaklardan meydanlardan yankılanıyor. Salonlarda eşitlik ve özgürlük için yollar, yordamlar, fikirler tartışılıyor. Her zaman olduğu gibi, bu seslere hamaset, tutulmayacak sözler, kadınları erkeğe emanet varlıklar olarak gören “iyi niyetli” nutuklar da karışıyor.

Bu yıl, hangisinden başlasak saymaya kararsız kalarak; Filistin’de **soykırım**, İliç’te ve ülkenin başka bir çok yerinde siyanürle **ekokırım**, ve her gün en az 3 kez, bazen 8 kez önümüze düşen kadın cinayeti haberleriyle tanık olduğumuz **cinskırırmdan** bahsediyoruz. Hayalleri, hikayeleri, çocukları ya da anne babaları olan kaç kadın, sadece kadın oldukları için aramızdan alındı, kaç cinayeti duymadık acaba diye sormaktan, saymaktan yorulan ama asla pes etmeyen **öfkemizi haykırıyoruz**.

Seçim meydanlarında dalga geçer gibi “ekonomik büyümeden” bahsedilen ülkenin yoksul mutfaklarında yangın var. Okullarında açlığın üzeri sözde “değerler” eğitimi ile kapatılmaya çalışılan çocuklar var. Bunları hatırlatırken sağ bırakıldıysa açlık ve susuzluk nedeniyle kaybedilen Filistinli çocukları da unutmuyoruz. Filistin’de aylardır devam eden vahşeti, Şeriat – hilafet propagandasına alet edenlere, seçim malzemesi yapanlara diyecek söz ararken, 6 Şubat afetinden hayatta kalıp yaşam mücadelesi verenlere yapılan oy şantajını da **unutmuyoruz, affetmiyoruz**.

Bir yılı aşkın bir zamandır yazın sıcaklığını kışın soğuşunu çadırlarda, konteynerlerde, susuz, sağlıksız, çamur içinde geçiren insanlardan bahsediyoruz. Zorlu şartlarda, güvenli olmayan ortamlarda hayatı yeniden kuran ve bakım yükünü omuzlayan kadınları selamlıyor, gücümüz yettiğince onlarla dayanışıyoruz. Halen interneti, toplu ulaşımı olmayan, hastanesi yıkılmış şehirlerden, bunların üzerine eklenen işsizlikten, pahalılıktan ve asbestli, asbestsiz enkaz tozundan bahsetmeden geçemiyoruz.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi, kadınların beşikten mezara haklarının güvencesi olan, özünü laiklikten alan Medeni Yasa’ya göz dikilmesine, şiddetle mücadele yasası 6284’ün aşındırılmasına karşı direnmeyi asla bırakmıyoruz. Nafaka, miras, soyadı, boşanma gibi medeni haklarımızdan vazgeçmiyor, eşit yurttaşlık ve evlilikte eşler arasında eşitlik sağlayan **Medeni Yasa’yı savunuyoruz**.

Emperyalist savaşlar ve ekolojik yıkımların göçe zorladığı kadınlarla dayanışmaya devam ediyoruz. Hiç kimsenin dili, dini, ırkı, cinsiyeti, cinsiyet kimliği, cinsel yönelimi, milliyeti ve bunun gibi nedenlerle ayrımcılık ve şiddete maruz bırakılmasına seyirci kalmıyor, **bir ülkenin, orada yaşayan tüm insanların ve canlıların evi, yurdu olduğunu unutmuyoruz**.

Biz kadınlar, aynı anda birçok işi kotaran tarihsel becerimiz, dayanışma bilgimiz, inatçı iyimserliğimizle dimdik ayaktayız. Kötülük büyüdükçe biz de büyüyor çoğalıyoruz. Tüm baskılara, eşitlik karşıtı, feminizm düşmanı propagandalara, kayyım atama ve kayyımlar eliyle kadın kurumlarını kapatmaya, fabrikalarda direnen kadın işçilere şiddete ve hukuksuz işten çıkarmalara karşı **mücadeleden vazgeçmiyoruz**.

8 Mart 1857’de, New York’lu dokuma işçisi kadınların insanca çalışma koşulları ve daha iyi ücret için direndikleri fabrikada diri diri yakılmasını unutturmayan başka coğrafyalardaki başka kadınları

unutmuyoruz. 60 yıl sonra tam o gün, 8 Mart 1917'de greve giden Pedrograd'lı dokuma işçisi kadınları, kah seçme seçilme hakkı için, kah eşit işe eşit ücret hakkı için, kah pantolon giyebilme hakkı için her 8 Mart'ta sokaklara çıkan kadınların mücadelesini selamlıyoruz. Dünya kadınlarının hep birlikte eşitlik ve özgürlük için buluştukları 8 Mart Dünya Kadınlar gününü onlara borçlu olduğumuzu biliyoruz.

Yaşasın Türkiye ve dünya kadınlarının dayanışması!

Kadınlarla Dayanışma Vakfı (KADAV)

8 Mart 2024